

A1.

Αναζήτησε τα ίχνη του, σε παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε τον στην Ρώμη είτε φέρ' τον μαζί σου γυρίζοντας από την Έφεσο. Μη σε απασχολήσει πόσο κοστίζει: όποιος είναι τέτοιος μασκαράς (τιποτένιος) έχει μικρή αξία. Ο Αίσωπος όμως οργίστηκε τόσο πολύ για την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου, που τίποτα δεν θα τον ευχαριστούσε πιο πολύ από το να ξαναπάρει πίσω το δραπέτη.

Αυτές (τις εικόνες) τις έβαζα πάντα μπροστά μου ως πρότυπα στην επιθυμία μου να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία μας. Διέπλαθα την ψυχή μου και το νου μου με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άντρες. Γιατί έτσι μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσους πολλούς και μεγάλους αγώνες, με το να επιδιώκω δηλαδή μόνο τον έπαινο και την τιμή και να μην υπολογίζω όλα τα βάσανα του σώματος και όλους τους θανάσιμους κινδύνους.

B1.

summa: superiore

parvi: minime

preti: pretium

scelus: scelera

tanto dolore: tantus dolor

nihil: nulla re

ei: earum

gratius: gratiores

quas: cui

bene: meliora

rem: re

mentem: mentium

omnes: omni

cruciatu: cruciatu

B2

investiga: investiganto

mitte: misistis

rediens: redeunt

deduc: deduxerit

noli: non vis

sit : essemus

adfectus est :adficeris /-re

possit :potuisse

gerendi : gerentur

administrandi: administravisses

colendo: cultu

proponebam :proposuissent

conformabam :conformatum iri

expetendo : expeti(v)ero

obicere : obiectura

Γ1α.

Noli investigare hominem

Ne investigaveris hominem

Γ1β.

dum redis → dum + οριστική ενεστώτα → σύγχρονο:συνεχιζόμενη πράξη στη διάρκεια της οποία συμβαίνει μια άλλη πράξη.

Σημείωση: δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο ιστορικός cum, γιατί χρησιμοποιείται για διηγήσεις του παρελθόντος.

Γ1γ.

Epheso: αφαιρετική της απομάκρυνσης στο rediens.

tecum: εμπρόθετος προσδιορισμός της συνοδείας στο deduc.

nihili: γενική της αξίας στο est.

dolore: αφαιρετική του μέσου στο est adfectus.

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο ρήμα, αναφέρεται στο ego.

gerendi:γενική γερονδίου ως γενική αντικειμενική στο cupidus.

tot:επιθετικός προσδιορισμός στο dimicationes.

mortis:γενική επεξηγηματική στο pericula.

me:αντικείμενο του απαρεμφάτου obicere(άμεση αυτοπάθεια).

Γ2α.

«**Ut nihil ei gratius posit esse quam recuperatio fugitivi**»: δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το adfectus est, εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο ut, προεξαγγέλλεται στο λόγο από τη δεικτική αντωνυμία tanto, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση, και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα(possit), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (adfectus est: παρακείμενος με σημασία ενεστώτα)(ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή της εμφάνισης στο μυαλό του ομιλητή, συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης, και όχι της πιθανής πραγματοποίησής του.

Γ2β.

«**cogitando homines excellentes**»: cogitandis hominibus excellentibus → Η γερονδιακή έλξη δεν είναι υποχρεωτική γιατί έχουμε απρόσθετη αφαιρετική του γερονδίου (cogitando)με αντικείμενο σε αιτιατική homines.

Γ2γ.

Cicero dicit eas se cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam sember sibi proponere.

Επιμέλεια : Άγγου Ι. – Αλμυρούλη Α. – Βασιλειάδου Μ. – Εσκιτζή Ρ. – Ευθυμιάδου Ν. – Μυλωνή Γ. – Παρασχάκη Ε. – Τσαρουχα Α. – Χατζηνικολάου Ν.